

Ένα βιβλίο που αποτελεί φόρο τιμής στη διάσωση της ιστορίας της Οικογένειας Λεών. Προλογίζει η Μαρίζα Ντεκάστρο.

Ένα βιβλίο – φόρος τιμής της συγγραφέως στον σύζυγό της, Μωρίς, που τη συντρόφευσε δια βίου, και σε όλους εκείνους που κατόρθωσαν να ξεπεράσουν τις δραματικές καταστάσεις που έζησαν από τη ναζιστική φρίκη. Το βιβλίο αρχίζει με την πρόταση: «Πολλά από αυτά που θα σας διηγηθώ δεν τα έζησα ούτε τα είδα από κοντά. Τα άκουσα να τα λένε μέλη της οικογένειάς μου και γι’ αυτό πιστεύω ότι είναι αληθινά». Τα περιστατικά που αφηγείται η Υβέτ Λεών δεν είναι απλώς κουβέντες μιας οικογενειακής μυθολογίας, έχουν αξία ιστορική.

Η ιστορία

Αρχές του 19ου αιώνα. Δυο Εβραίοι από τη Σμύρνη, πατέρας και γιος, φτάνουν στη Θεσσαλονίκη και εγκαθίστανται εκεί. Αρχίζουν να δουλεύουν, παντρεύονται, δημιουργούν οικογένειες και επιχειρήσεις. Μαθαίνουν από νησιώτες εμπόρους λαδιού την κατασκευή του σαπουνιού και γίνονται φίλοι για μια ζωή. Οι απόγονοί τους προοδεύουν και επεκτείνουν τις δουλειές τους στα Βαλκάνια, και συγκεκριμένα στα Σκόπια.

Β΄ Παγκόσμιος Πόλεμος. Εισβολή των Γερμανών στην Ελλάδα. Πείνα, διωγμοί, εκτελέσεις και εκτοπισμός των Εβραίων στα ναζιστικά στρατόπεδα εξόντωσης. Η οικογένεια Λεών, αποτελούμενη από δεκατέσσερα άτομα, διέφυγε στη Γλώσσα Σκοπέλου και σώθηκε χάρη στη βαθιά της φιλία με τον Γεώργιο Μιτζελιώτη, τον πρόεδρο του χωριού. Μια καλύβα στο βουνό τούς έκρυψε για ενάμιση χρόνο...

Μετά το τέλος του πολέμου, επιστρέφουν στη Θεσσαλονίκη και τη νέα κανονικότητα. Όμως δεν ξεχνούν ποτέ τους σωτήρες τους που τους έσωσαν με κίνδυνο της ζωής τους.

Λίγα λόγια για τη συγγραφέα

Η Υβέτ Μπέζα-Λεών γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη. Μεγάλωσε ως τα 10 της χρόνια μέσα σε αγαπημένες οικογένειες, του πατέρα της και της μητέρας της. Μητρικές της γλώσσες η ελληνική και η ισπανοεβραϊκή (Λαδίνο). Στον Ελληνο-ιταλικό πόλεμο, σε ηλικία 5 ετών, έπλεκε κάλτσες για τη Φανέλα του Στρατιώτη. Το 1943 φόρεσε το κίτρινο Άστρο του Δαβίδ και μπήκε στο γκέτο της συναγωγής των Μοναστηριωτών. Από εκεί, άρχισε η φυγή από τον διωγμό των ναζί, με τον πατέρα της Μωύς, τη μητέρα της Σαρίνα και τον αδελφό της Μίμη. Δυο χρόνια μετά επέστρεψαν στη γενέθλια πόλη όπου δεν βρήκαν οικογένεια. Τους είχαν εξολοθρεύσει όλους στο Άουσβιτς. Πήγε δημοτικό σχολείο στον «Κοραή», έπειτα το 1947 στο αμερικανικό «Ανατόλια». Το 1952 στη «Γαλλική Ακαδημία». Το 1956 παντρεύτηκε τον Μωρίς Λεών, μέτοχο του εργοστασίου σάπωνος Ι. Λεών και Β. Γιάκου. Απέκτησαν δυο γιους, τον Σάκη και τον Ανδρέα, και τέσσερις αξιολάτρευτες εγγονές.

Το 2017 εξέδωσε το βιβλίο Μια ιστορία. Η δική μας, με την ιστορία της οικογένειας Μπέζα και τώρα εξέδωσε το δεύτερο με την ιστορία της οικογένειας Λεών για να τη μάθουν τα εγγόνια της, αφού πρώτα είχαν την τύχη να γνωρίσουν τους σωτήρες τους Μιτζελιώτη και Κορφιάτη.

Διετέλεσε επί πολλά έτη πρόεδρος της φιλανθρωπικής οργάνωσης W.I.Z.O. Ελλάδος.